

snart vil finde sig beroliget ved denne Ordning og lade den Misstemning, som nu er kommen til Orde, falde.

Man kan nu spørge: hvori ligger da Grunden til denne Uro? Er det blot forskelligeartede, hinanden maaske til Dels modstridende Interesser, der her gøre sig gældende? I bekræftende Fald kunde man mene at turde drage den dristige Slutning, at siden Forslaget gør alle Parter misfornøjede, rammer det maaske netop det rette — en Slutning, jeg ser, at en meget agtet Skolemand har gjort. Jeg tror nu ikke, at det forholder sig paa den Maade. Misfornøjelsen har vistnok en fælles Grund, og jeg tror, at Lovforslaget er for saa vidt, hvad dette angaar, Skyld i Uroen. Det kan ikke ligge i den Omstændighed væsentligt, at den lærde Skoles Reform paa visse anerkendelsesværdige Punkter er gennemført i Lovforslaget. Jeg betragter det som et Fremskridt, der ikke fra nogen Side kan angribes — undtagen fra den Side, at det ikke er stort nok — at den lærde Skole faar en Klasse til for neden. Det var jo en af Ankerne mod Loven af 1871 — og efter min Mening en fuldt berettiget Anke — at den skar de to laveste Klasser bort. Naar nu den ene Klasse kommer til, er det en virkelig Fordel for den lærde Skole, ikke saa stor, som jeg kunde have ønsket, men dog en virkelig Fordel, som tillader at lægge en fornuftig Undervisningsplan, bedre end det kan gøres i den seksklassede Skole.

Det kan heller ikke være en fra nogen Side angribelig Del af Ordningen, naar Lovforslaget ophæver Latinundervisningen for den matematisk-naturvidenskabelige Retning, det betragter jeg som en naturlig og ogsaa nødvendig Følge af Udviklingen. Det udtaltes allerede fra min Side — i ethvert Tilfælde i Udvalget — den Gang daværende Kultusminister Sthyr's Forslag forelaa, at det var et Hovedpunkt, at man for at imødekomme Kravene fra den nyere Retning ophævede Latinundervisningen for den matematisk-naturvidenskabelige Retning og derved forvandlede denne til en virkelig Reallinie og dens Studenter til Realstudenter med Adgang til Universitetet i lige Grad som Studenterne af den sproglig-historiske Retning, naturligvis med Forbehold af visse Tillægsprøver, som jo

ogsaa for saa vidt gælde for den sproglig-historiske Retning i andre Henseender. Det mener jeg ikke fra nogen Side kan angribes. Det vil ikke blive angrebet fra den lærde Skoles Side, og neppe vil heller nogen af de andre interesserede Skolekredse kunne angribe dette. Og for den lærde Skole økonomisk set, altsaa Statsskolen, indtræder derved ogsaa den Fordel, at den som en virkelig Reallinie overflødiggør det, som ved alle Statens Provins-skoler, saa vidt jeg ved, er Tilfældet, at de have en Reallinie ved Siden af den matematisk-naturvidenskabelige Linie. Det bliver overflødiggjort; thi den matematisk-naturvidenskabelige Linie bliver en Reallinie og kan indrettes saaledes, at den fyldestgør alle de Krav, som hidtil skulde fyldestgøres ved Reallinien og den matematisk-naturvidenskabelige Linie i Forening.

Endelig kan det heller ikke ligge i det, at der indføres en tredje Retning — en nysproglig, som den kaldes — i den lærde Skole. Ogsaa dette betragter jeg som Fremskridt. Ikke fordi jeg har særdeles megen Sympati for den nysproglige Retning, eller fordi jeg føler mig overbevist om, at den vil vise sig at være til virkelig Nytte eller faa et stort Klientel, men fordi Ønsket om, at der maatte blive gjort et Forsøg i den Retning er blevet fremsat saa kraftigt, særlig fra Privatskoler i Kjøbenhavn, at jeg mener, det ikke er rigtigt at imodstaa dette. Forsøget maa gøres, og jeg har i og for sig ikke noget imod, at Forsøget saa ogsaa gøres ved Statsskolen. Forslag derom har jo ikke tidligere foreligget, men naar man staar paa det Standpunkt, at man erkender Muligheden af, at der er en Linie, som hverken bliver helt fyldestgjort ved den klasisk-sproglige eller ved den matematisk-naturvidenskabelige Reallinie, tror jeg ikke, det fra den lærde Skoles Standpunkt vil blive angrebet, at dette prøves, og jeg ser heller ikke, at der fra nogen anden interesseret Skolekreds kan rettes noget beføjet Angreb derimod.

Jeg betragter det altsaa som et meget væsentligt og meget betydningsfuldt Fremskridt, Lovforslaget indeholder i de tre eller fire forskellige Retninger, jeg har omtalt, og jeg kan ikke se, at der heri